

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

Miljøstyrelsen
Att.: Vicedirektør Michel Schilling
E-mail: micsc@mst.dk

16. november 2016
J.nr. 25013004

Fredericia Kommune
Att.: Sagsbehandler Mette Schjødt
E-mail: Mette.schjodt@fredericia.dk

Advokat
Morten Boe Jakobsen
mbj@jpb.dk

Vedr.: Sags id: 16/948 – Fredericia Kommunes udkast til afgørelse

Med henvisning til mine indlæg af 13. og 26. juni og 8. august 2016 sender jeg vedhæftet som **bilag N** Dansk Miljørådgivnings rapport ”Dan Gødning A/S – Undersøgelse af udslip af gødningsvand på Fredericia Havn” (”DMR-rapporten”), som er udarbejdet den 11. november 2016.

Undersøgellesprogrammet, som ligger til grund for DMR-rapporten, er godkendt af Fredericia Kommune. Fredericia Kommune er løbende blevet orienteret om gennemførelsen af undersøgellesprogrammet og har anmodet om udtagelse af yderligere jordbundsprøver, som alle er gennemført, og resultaterne indgår i rapporten.

Det fremgår af DMR-rapporten, at det på baggrund af jordbundsundersøgelserne kan konkluderes, at mellem 2.028 – 3.506 tons kvælstof i de beskadigede tanke ikke er udledt til Lillebælt. Det samlede indhold i de tanke, som blev beskadiget ved ulykken den 3. februar 2016, var 4.800 tons kvælstof, og der kan derfor ved ulykken maksimalt være udledt mellem 1.294 – 2.772 tons kvælstof til Lillebælt.

Det er i Fredericia Kommunes ”Udkast til afgørelse om overhængende fare for miljøskade i forbindelse med udslip af gødning til Lillebælt” af 27. juni 2016 lagt til grund, at der i forbindelse med ulykken den 3. februar 2016 blev udledt mindst 4.000 tons kvælstof i Lillebælt.

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

Det kan med andre ord efter gennemførelsen af den af Fredericia Kommune påbudte jordforureningsundersøgelse konstateres, at Fredericia Kommunes udkast til afgørelse i miljøskadesagen hviler på et faktisk grundlag, som ikke længere kan opretholdes.

Som **bilag O** sender jeg tillige COWI's notat "Dan Gødning – Marine overvågningsdata, statistisk beskrivelse" ("COWI-rapporten"). Rapporten er udarbejdet den 14. november 2016 og baseret på data fra Naturstyrelsen fra januar 2006 til september 2016.

Det fremgår af COWI-rapportens konklusion, side 33, at der ikke er tegn på, at ulykken den 3. februar 2016 har forårsaget øget algevækst i perioden februar til september 2016.

Den "manglende" forøgelse af algevæksten er af afgørende betydning for vurderingen af de miljømæssige konsekvenser af ulykken.

Det fremgår således af professor Stig Markagers notat af 12. maj 2016 (Fredericia Kommunes bilag 10), at det udledte kvælstof måtte forventes at føre til forøget algevækst, og at en "højere algevækst ville føre til en kaskade af negative miljøeffekter". Der henvises til notatets afsnit om "Sæsonvariation og betydningen af tidspunktet for udslippet" og om "Udslippets miljøeffekter", hvori følgende er anført:

"I danske farvande er planktonalgens vækst begrænset af lyset fra november til januar. I februar begynder der en forårsopblomstring som i løbet af februar og marts bruger alt tilgængeligt fosfor og kvælstof, således at algevæksten i resten af vækstsæsonen frem til og med oktober er næringsstofbegrænset. I Bælthavet er det typisk fosfor som først bliver begrænsende for algevæksten, men i løbet af få uger vil kvælstof typisk være det mest begrænsende næringsstof og den situation fortsætter sommeren igennem. ...

...

Udslippets miljøeffekter

Udslippets negative miljøeffekter kommer fordi algevæksten i danske farvande er begrænset af næringsstoffer fra februar-marts og frem til oktober.

...

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

En højere algevækst sætter gang i en kaskade af negative miljøeffekter som under ét betegnes som eutrofiering.”

Eftersom ulykkens mulige negative konsekvenser, som beskrevet af professor Stig Markager, forudsatte forøget algevækst (forårsaget af det udledte kvælstof), kan det – når der ikke er konstateret forøget algevækst – konkluderes, at der ikke kan påvises en kobling mellem ulykken og eventuelle negative miljøeffekter, herunder iltsvind, konstateret i de danske farvande i 2016.

Der henvises tillige til DCE's iltsvindsrapporter for perioderne 1. juli til 19. august 2016 og 20. august til 21. september 2016, hvori det konstaterede iltsvind tilskrives klimatiske forhold, hvilket stemmer overens med, at rapporterne viser, at dækningsområdet for iltsvind er væsentligt større end det område, som af Fredericia Kommune påstås påvirket af ulykken den 3. februar 2016.

Det bemærkes i øvrigt, at den ”manglende” forøgelse af algevæksten – udover at udslippet har været betydeligt mindre end oprindeligt, teoretisk forudsat – forventeligt skyldes, at strømningen og vandskiftet i havet har borttransporteret/fortyndet kvælstofudslippet inden begyndelsen af marts, hvor forårsopblomstringen ifølge målingerne af klorofyl startede i 2016, jf. COWI-rapportens side 30-31.

I relation til mulige negative miljøeffekter i de kommende år henvises der til COWI-rapportens konklusion, side 32, hvorefter det fremgår, at der kun umiddelbart efter ulykken har kunnet påvises høje næringssaltkoncentrationer lige omkring Fredericia. Kvælstofniveauerne har ikke derudover i perioden februar til september 2016 været uden for tidligere koncentrationer for de undersøgte målestationer.

Der henvises tillige til DMR-rapporten, hvorefter det fremgår, at udslippet var væsentligt mindre end oprindeligt forudsat, ligesom dataene fra Naturstyrelsen – som anført af COWI – indikerer, at udslippet på få uger er fortyndet til niveauer under det målelige.

Der ses derfor ikke i de målte data belæg for, at der i det påståede påvirkningsområde skulle være ophobet større lokale kvælstofpuljer, som ville kunne forårsage øget algevækst de kommende år.

Sammenfattende har der ikke været forøget algevækst i 2016, og der er ikke grundlag for antage, at ulykken vil føre til forøget algevækst i 2017 eller senere.

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

Konklusionerne i COWI-rapporten skal ses i lyset af Miljøskadelovens § 10, hvoraf det fremgår, at der ved en skade i miljøskadelovens forstand forstås en målelig forringelse af en naturressource eller af en naturressources udnyttelsesmuligheder. En skade skal som følge heraf ”kunne beskrives, påvises og dokumenteres”, og den skal være ”konkret og målelig”, jf. lovbemærkningerne til Miljøskadelovens § 10 (2007/2 LSF 199).

I relation til Miljøskadelovens § 11 om overhængende fare for en miljøskade henvises der tillige til Miljøstyrelens vejledning om ”Miljøskadelovens Skadebegreb” (vejledning nr. 9439 af 2. juli 2008), hvori bl.a. følgende er anført:

”På den anden side er det ikke tilstrækkeligt, at de udløsende begivenheder m.v. indebærer, at der er en mulighed for, at der vil opstå en negativ påvirkning – og at denne påvirkning i så fald ville være en miljøskade. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at der som følge af begivenheden m.v. helt sikkert vil ske noget – og at dette noget muligvis kunne være eller blive til en miljøskade.”

Sammenfattende kan det på baggrund af de konstaterede koncentrationer af kvælstof i havet i perioden marts til september 2016 og den konstaterede algevækst i samme periode udelukkes, at ulykken har medført en miljøskade i miljøskadelovens forstand, ligesom det kan afvises, at der er tilstrækkelig sandsynlighed for, at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid.

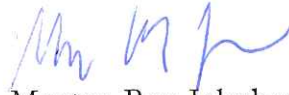
Der er i lyset af sagens oplysninger, herunder Naturstyrelsens fyldestgørende overvågningsdata, heller ikke grundlag for at udstede et påbud i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 73e. Jeg henviser i den forbindelse tillige til lovbemærkningerne til den tilsvarende og samtidigt vedtagne bestemmelse (§ 67) i lov om vandforsyning (2007/2 LSF 118), hvor følgende er anført:

”Adgangen til at udstede påbud skal administreres i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper og grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. Kommunalbestyrelsen skal således være opmærksom på, at der skal være proportionalitet mellem omfanget og udgiften til den påbudte undersøgelse og omfanget og arten af miljøskaden eller overhængende fare herfor. ...”

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

Jeg anmoder på denne baggrund Fredericia Kommune om at træffe afgørelse om, at der ikke foreligger en miljøskade eller overhængende fare herfor, jf. miljøbeskyttelseslovens § 73i.

Med venlig hilsen

Morten Boe Jakobsen

Bilag

Bilag N: DMR-rapporten
Bilag O: COWI-rapporten